

Bilag 4.

ARBEJDSMINISTERIET

Den 20. oktober 1975.

I bemærkningerne til § 43 om arbejdsstedets indretning i forslaget til lov om arbejdsmiljø er det nævnt, at spørgsmålet om byggesagers behandling særskilt er taget op til forhandling mellem boligministeriet og arbejdsministeriet.

Spørgsmålet har været behandlet i en arbejdsgruppe med deltagelse fra boligministeriet, arbejdsministeriet, direktoratet for arbejdstilsynet og en repræsentant for Dansk Bygningsinspektørforening.

Der har under arbejdet været givet udtryk for forskellige synspunkter ud fra de forskellige forvaltningsgrenes interesse i byggesagerne. Resultatet af forhandlingerne, der foreligger i en rapport, må derfor tages som udtryk for et kompromis især mellem boligministeriet og direktoratet for arbejdstilsynet.

Det er på denne baggrund, at arbejdsministeriet kan tiltræde rapportens forslag til kompetencefordeling og enklere administration.

Efter rapportens forslag overføres visse generelle regler om erhvervsbygningers indretning til bygningsreglementet, samtidig med at arbejdstilsynet bevarer muligheden for at stille særlige krav ved specielle arbejdsforhold.

Samtidig fastlægges en praktisk administration med den kommunale byggemyndighed som koordinerende myndighed og det sted, hvor borgerne primært skal henvende sig i disse sager.

Forslaget om en ny kompetencefordeling kan sammenfattes således:

1°. For *anonymt erhvervsbyggeri* (d. v. s. byggeri hvis brug er uoplyst) og for visse *særlige bygningskategorier* (undervisningslokaler, butikslokaler og kontorlokaler) optages generelle krav om arbejdsrum, folkerum m. m. og udgangsforhold i bygningsreglemen-

tet. Disse regler vurderes ud fra bygningslovgivningens krav og administreres af byggemyndighederne. De kommunale bygningsmyndigheder kan herefter gøre byggetilladelsen betinget af disse krav og derved sikre, at der på forhånd tages arbejdsmiljøhensyn ved projekteringen.

2°. Arbejdstilsynet bevarer muligheden for at stille *særlige krav*, der alene har hjemmel i arbejderbeskyttelseslovgivningen, ligesom dispensation fra de generelle bestemmelser under pkt. 1° ikke kan ske uden om arbejdstilsynet.

3°. Kompetencefordelingen som skitseret under de to første punkter administreres på følgende måde:

a. byggeandragendet *indsendes til den lokale byggemyndighed*, som sender andragendet (bortset fra andragender vedrørende anonymt erhvervsbyggeri) til det stedlige arbejdstilsyn for at høre, om tilsynet har særlige krav til bygningernes udførelse eller indretning.

b. bygningsmyndigheden udsteder byggetilladelse *med vilkår om overholdelse af de generelle regler under pkt. 1°*. Byggeplanerne gennemgås med dette for øje. Herudover gøres ansøgeren i byggetilladelsen opmærksom på de krav fra arbejdstilsynet, som alene har hjemmel i arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Kommunernes Landsforening, der har været hørt over rapporten, har over for arbejdsministeriet udtalt, at foreningen finder, at der på længere sigt bør stiles mod en mere generel overflytning til de kommunale bygningsmyndigheder af kompetencen til at behandle erhvervsbyggeri, for så vidt angår de arbejdstilsynsmæssige sider af byggeriet.

På kort sigt kan man imidlertid acceptere, at man nøjes med forenklede regler om det anonyme byggeri og særlige bygningskate-